

خهونی مردووان

خهبات په سوولی
(نه رویج)

باران که دهستی پیکرد، کهس له تیمی شاخه وانییه که پیی وانه بوو بهم خیراییه و له م کاته ی سالدا له پر هوا بگورپئ و بیکاته به فر و بؤران و چاو چاو نه بینیت. سهرپه رشتیاری تیمه که به په له پهل و به هاوار هاوار داوای له نه ندامانی تیمه که ی کرد پشته یه کتر بگرن با کهس لییان دانه پیت و ون نه بئ، پاشان بئ نه وهی بزانی به ره و کوئ ده چن ملی ریگه ی گرت بهر و نه ندامانی تیمه که ی کویر کویرانه وه دوا ی که وتن.

له نیو وشه وشى با و پرووشه ی به فر و بؤراند، په شایى نه شکه و تیک سهرنجی سهرپه رشتیاره که ی پراکیشا، به دهست ناماژه ی به نه شکه و ته که کرد. نه یزانی چند کهس دهستی بینى، به لام هموو به دوایدا وه سهرکه وتن. له نیو نه شکه و ته که دا سهرژمیریان کرد. هه شت کهس بوون و هموو به سلامت گه یشتبوونه جئ. نه شکه و ته که به قه د ژوریکى سئ به چوار ده بوو. به رزایی میچه که ی سئ میتر زیاتر بوو، به لام نه رزه که ی به رز و نزمی ژور بوو، ده تگوت جاده یه کی پر له قولکه و چاله. شاخه وانه کان چه په ساو سهری ده رییان ده کرد. پیکه نینیان به م له ناکاو گزپانه ی هه وا ده هات! گه نجترین نه ندامی تیمه که پووی کرده سهرپه رشتیاری تیمه که و پرسى له کوئین؟ سهرپه رشتیاری تیم بئ نه وهی بیه وئ نه زانینی خوی بشاریته وه، پاشکاوانه گوتى: نازانم.

به به رده وام بوونی توفانه که ترسی مانه وه و شهو به سهر داهاتن دایگرتن، هه رچند له کوله پشته یه کانیا نندا نان و پیخور و پیداویستی شه ویک مانه و هیان پئ بوو، به لام چونکه پووداوه که

چاوه پوان نه کراوبوو، هه سستیکی خویشیان نه بوو و هیواد اریوون باو بۆرانه که زووتر ته و او بیټ و بتوانن بگه پښه وه مالن.

سهره تا هه ولیان دا به گورانی و گه په لاوژه به فر و بارانه که له بیر خویان به رنه وه. سه بییدی پیر دهنگی هه لئتابوو و پر به و نه شکه و ته گورانی ده چرپی، به لام دهنگی لووردهی په شه با دهنگی سه بییدی پیری قووت دا و پاش چند خوله کیک بئ دهنگ بوو. سه په رشتیاره که پووی کرده قسه خوشترین که سی ناو تیمه که و به چاو تیسی گه یاند بئ دهنگی که بشکینیت. کابرا دهستی به گیزانه وهی بیره و هریه که کرد، به لام بیره و هریه که ش وهک گورانییه کانی سه بییدی پیر لهت لهت ده بوون و با ده ببردن و به زه حمت ده گه یشتنه گوئی حهوت که سه که ی تر. به نا چاری هه که سه ی خوئی له سووچیک مه لاس دا و چاویان له ده رکهی نه شکه و ته که برپی. تا کات زیاتر تیده په پی، نه ندامانی تیمه که زیاتر خاو ده بوونه وه و خه و نووچکه ده ببردنه وه.

سه ره نجام که له گه تترین که سی ناو تیمه که که له گز شه یه که هه لئروش کابوو و هینده ش بالابه رزیوو دوو جار نووشتابوو وه له م دوخه و هره ز بوو و جئ خه وه که ی له نیوان دوو ته پۆلکه دا راخست و پال کهوت. ته پۆلکه کان ده تگوت دیواری دوو گز پیچهن و له خویان گرتوه. به دوای نه ودا سه بییدی پیر و کابرای قسه خوش و گه نجرین نه ندامیش درژیوون. دوایین که سیک که درژ بوو، سه په رشتیاره که بوو. نه و به رله وهی پاکشیت، سه یری هه موویانی کرد. هه موو له نیوان به رزیبیه کانی نه رزه که دا پاکشابوون. نه گه ر یه کیک له دووره و هرا سه یری نه م دیمه نه ی کردبایه دلنیا بوو نه و تیمه له نیوان کۆمه لیک گۆرپدا نووستوون. نه م دیمه نه

له پیش چاوی سه په رشتیاره که شاراوه نه ما، به لام بئ نه وهی نه ترسین، بئ دهنگی لئ کرد و نه ویش له نیوان دوو گۆرپدا درژ بوو. بییری بئ دوو شت چوو، یه که م نه و گورانه زۆر کۆنن، بۆیه خه ریکه شوینه واریان بزده بیټ و به زه حمت دیارن. دووه م گۆرپه کان نوین، به لام به نه نقه ست وایان ناشتوون، هه ر بئ خویان بزائن نه وانه گۆرپن. پینچ خوله که ده بوو چاویان گه رم بوو بوو و خه ریک بوو هه موویان ده چوونه غورابی خه وه وه. له پر وهک ده یان پرۆکتور پیبکه وه پیکن، نیو نه شکه و ته که پووناک بوو. گشتیان به ترسه وه هه ستانه سه ر پئ. پووناکییه که وهک پهنگی لامپی نیون سپی بوو. به ترسه وه چاویان ده گیزا، هیچ گۆرپکیان به دی نه ده کرد.

له پر سه بییدی پیر گوراندی و گوتی: سه یری نه رزی بکن. نه رزه که وهک شوو شه یه که پوون پوون بوو بوو وه و هه شت مرؤف له نیو شوو شه که دا پاکشابوون. هه موویان هه ولیان دا به پرتاو پاکه نه ده ره وهی نه شکه و ته که، به لام هیچ که سیان توانایی جوولهی نه بوو، ته نانه ت گه نجرین نه ندامی تیمه که ش نه ی توانی په ل بیزئویت. واق و پما و سه یری یه کتریان ده کرد. سه په رشتیاره که به زه حمت تفی نیو ده می قووت دا و گوتی: و بزائم من خه ون ده بینم و نیوه هاتوونه ته نیو خه ونی منه وه. بالابه رزترین نه ندامی تیمه که گوتی: نا به پیچه وانه وه نه وه خه ونی منه و نه نگۆ هاتوونه ته نیو خه ونی منه وه. له پاش نه و قسه یه که س هیچی تری نه گوت، به لام هه موو دلنیا بوون نه وه خه ونی نه وانه و نه وانه ی تر هاتوونه ته نیو خه ونی نه وه وه. پیرترین نه ندامی تیمه که گوتی: له وه گه پین خه ونی کییه، پیم بلین نه م مردووانه کین؟ تیکرا سه یری خوارینان

کرد. مۆڤه كان هه موو به جله وه نىژا بوون. سهرپهرشتياره كه ئاوپرى له نىپو ئه شكه وته كه جهسته يان هيج گۆپانىكى به سهردا نه هاتبوو. ده تگوت هه ر ئىستا شاراونته وه. پياويكىيان سمىلىكى زلى هه بوو و چاويلكه يه كى زلى به چاوه وه بوو. قسه خۆشترين ئه ندامى تيمه كه گوتى: كۆمۆنىستن. گه نجتريين ئه ندامه كه ئاماژه ي به جامانه ي مى كردن و گوتى: نا. پيرترين ئه ندامى تيمه كه گوتى: هه موو سمىل سوورىك هه مزاغاي مه نگووڤ نيه. سهرپهرشتياره كه گوتى: ئىستا چى بكه ين؟ سه ييدى پير گوتى: به من ده كه ن با بخه وينه وه. گه نجتريين ئه ندامى تيمه كه گوتى: جا كى ده توانى له م دۆخه دا بخه ويىت؟ سهرپهرشتياره كه گوتى: ئه گه ر ئه مه خه ون بى، باشتريين كار هه ر ئه وه يه مام سه يد ده يفه رمى. به ناچارى هه موو پال كه وتنه وه. بۆ ئه وه ي نه تيشكى گلۆپه نادياره كان ببينن و نه چاويان به مردووه كان بكه ويىت، توند توند چاويان نووقانده بوو.

پىنج خوله ك دواتر بالا به رزترين ئه ندامى تيمه كه چاوى كرده وه. با و بۆران ته واو بوو بوو و ئه شكه وته كه له دۆخى پيش خه وتنىدا بوو. پرخه ي سه ييدى پير ده نكى ده دا يه وه. بالا به رزترين ئه ندامى تيمه كه به ده نكىكى به رز گوتى: با و بۆران ته واو بووه، به شكوم تا شه ومان به سهردا نه هاتوو، خۆمان بگه يه نينه ئاوايى. ده ست به جى هه موويان خۆيان كۆكرده وه و ئاماده ي رۆيشتن بوون. كه س باسى خه ويكى گشتى نه ده كرد. هه موويان دلنيا بوون هه ر به ته نى ئه و ئه م خه ونه ي بينيوه و پىيان وابوو نه گىرانه وه ي باشته ره له گىرانه وه ي. له دواساتى رۆيشتنه ده رىياندا گه نجتريين ئه ندامى تيمه كه روى له سهرپهرشتيارى تيمه كه كرد و گوتى: ئه م ته پۆلكانه ده لى گۆڤن.